

Der må EU nu også gå ind og være rede til at hjælpe den politiske proces og hjælpe FN.

Villy Søvnald (SF):

Jo, men jeg synes, modsætningsforholdet er, hvad udenrigsministeren ønsker – og jeg har ingen grund til at antage, at udenrigsministerens ønsker ikke er ærligt ment – og hvad der faktisk sker, at udenrigsministerens ønsker om, at flere kommer ind og er med at stabilisere situationen modsvares af, at alle lande, tror jeg, inklusive det danske Udenrigsministerium, opfordrer deres borgere til at rejse ud. Russerne har trukket 800, tror jeg, det var, ud i dag, alle udlændinge er på vej ud af Irak, fordi situationen er, som den er.

Og der mangler jeg måske et lidt mere klart svar fra udenrigsministeren om, hvad strategien så er. Jeg synes, den står fuldstændig uklar i aftes efter Bushs tale. Jo, svaret er flere soldater derned til at belejre byer og til at angribe i Falluja og andre byer.

Men tror udenrigsministeren virkelig, at det militære svar, som også er det amerikanske svar, er hovedsvaret i den nuværende situation, hvor det ser ud til, at det, der er hoveddrivkraften bag den modstand, der bliver stærkere og stærkere, er et voldsomt og stigende had, ikke alene til USA, men til alt, hvad der kommer udefra?

Kl. 13.10

Og hvad er svaret i den situation? Hvordan stabiliserer man den situation, og hvordan får man den amerikanske administration til at trække sig tilbage fra en meget, synes jeg, arrogant holdning, til at FN kommer til virkelig at spille ikke alene en betydelig rolle, men den bestemende rolle, og tror udenrigsministeren, at den amerikanske administration er villig til det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er det jo trist, at hr. Søvnald ikke er chefstrateg i USA, for så tror jeg, at det var løst, det hele. Det er jo trist, men den situation er vi ikke i, og jeg vil ikke udlægge den amerikanske strategi. Jeg er altså dansk udenrigsminister, jeg er ikke amerikansk udenrigsminister.

Men jeg vil godt som dansk udenrigsminister sige, at der selvfølgelig er to svar på en sådan direkte udfordring, som finder sted for øjeblikket i Irak.

Det ene er naturligvis militært, for man kan jo ikke lade disse oprørsgrupper eller bander eller terrorister få lov til bare at destabilisere landet og skabe det kaos, de vil. Når man kaster sig

over udlændingene, så er det jo for at få dem ud, sådan som det jo også lykkes, og vi siger også, at man ikke skal rejse ind i Irak. Vi siger da selvfølgelig til alle civile, der vil ind og lave kontrakter osv.: Ja, ja, men tænk nu på jeres liv. For øjeblikket er det meget farligt, og vi har ikke interesse i, at nogen bliver taget som gidsler. Det vil sige, at der må skabes en stabilisering, og den kan i denne her omgang kun skabes militært, når det gælder disse grupper og terrorister og bander.

Så må det andet være, når stabiliseringen har fundet sted, at få genoptaget det internationale samfunds, det civile samfunds arbejde med at skabe kontrakter og at genopbygge Irak. Det, de vil, er jo lige præcis at forhindre, at det lykkes at få skabt vækst og beskæftigelse. Som jeg nævnte i går, så håbede man jo på 1,5 millioner flere arbejdspladser i løbet af efteråret, og det bliver jo svært, hvis man smider alle udlændinge ud eller jager dem ud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det næste og sidste spørgsmål er ligeledes stillet af hr. Villy Søvnald til udenrigsministeren.

Spm. nr. S 3137

2) Til udenrigsministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Agter udenrigsministeren at drage nogle konsekvenser af den seneste udvikling i Irak?«

Villy Søvnald (SF):

Det er jo lidt i forlængelse af det forrige, nemlig hvilke konsekvenser udenrigsministeren agter at drage af den seneste udvikling i Irak. Jeg har forstået, at det danske Udenrigsministerium på linje med en række andre har bedt folk om at overveje at forlade Irak i den nuværende situation.

Men hvordan synes udenrigsministeren, mulighederne er for at få FN ind i den afgørende rolle i øjeblikket? Jeg er med på, at udenrigsministeren ikke er amerikansk udenrigsminister, men det er min fornemmelse, at USA politisk dirigerer ganske meget af den proces, der foregår, men det kan godt være, at jeg har misforstået det, og at den danske regering jævnligt bliver konsulteret om, hvad de næste skridt skal være. Men hvordan vil den danske regering lægge det fornødne pres på den nuværende amerikanske